

РЕШЕНИЕ

№ 3019

гр. София, 08.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **1696** по описа за **2024** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ [населено място], чрез гл. юрисконсулт Г. Н., срещу Решение № 36/03. 01. 2024 г. по нахд № 3201/2023 г. на СРС, НО, 10 – ти състав.

Със съдебното решение е отменено Наказателно постановление № 8020 от 23. 01. 2023 г., с което за нарушение на чл. 26, ал.2, т. 1, буква „а“, предл. 2 от Закона за пътищата, вр. чл. 8, ал. 2, вр. ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11 от 03. 07. 2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, на основание чл. 53, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата на Г. П. М. е наложена „глоба“ в размер на 3500 лева.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и незаконосъобразно и постановяване на решение, с което да се потвърди наказателното постановление. Правят се възражения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения, а по съществуващото на спора е доказано извършване на вмененото нарушение.

Ответникът не представя становище по касационната жалба, не се явява и не се

представлява в хода на съдебното производство.

Прокурор С. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София - град, X – ти касационен съства, след като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, счита, че жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна.

За да постанови съдебното решение, съставът на районния съд е приел, че на 05. 01. 2023 г. около 14. 05 часа на територията на Столична община, на републикански път А – 2 - автомагистрала „Хемус“, км. 0+200, с посока от [населено място] към [населено място], Г. П. М. управлявал товарен автомобил с пневматично окачване „Скания Р 420 ЛА“ с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 19 000, с допустима максимална маса на състав от превозни средства - 40 000, с маса на превозното средство 8280, с две оси, междуосие – 3700, с първа ос 7500 кг., втора ос – 11500 кг. и с полуремарке „П. НС 1 36“ с пневматично окачване с рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 36 000, с маса на превозното средство 66400, с три оси, с първа ос 9000 кг., втора ос 9000 кг и трета ос 9000 кг.

При извършена проверка от служители на АПИ и измерване с преносима електронна везна „TENZOVAHY s.r.o.“ и с ролетка е установено, че ППС надвишава максимално допустимите норми на натоварване, като измереното натоварване на втора задвижваща ос било 13650 кг. /при максимално допустимо 11500 кг./. При измерено разстояние между осите от 1.40 м. сумата от натоварването на тройната ос на полуремаркетото била 32 200 кг при максимално допустимо натоварване от 24 000 кг. Водачът е извършвал превоз на фракция без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, съгласно изискванията на чл. 8, ал. 2 във вр. с чл. 8, ал.1 от Наредба № 11/03. 07. 2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

За нарушението е съставен АУАН и издадено НП.

Въззивният съд от правна страна е изложил мотиви за компетентост на органите и спазване на сроковете. Отменил НП поради допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство и поради недоказаност на обвинението срещу М.. Констатирал липса на съответствие между правната квалификация на нарушението в АУАН и НП. Съдът приел, че в АУАН не е посочено, че управляваното ППС е „тежко“, дали е с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване, както и с каква допустима максимална маса. Изложени са съображения за нарушено право на защита на наказаното лице да разбере срещу кои точно факти следва да се защитава. По съществуващото на спора съдът е приел, че непредставянето на разрешително при проверката не доказва, че такова разрешително не е издадено.

Съдебното решение е неправилно.

С разпоредбата на [чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" предл. 2 от ЗП](#) е предвидена забрана за движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства за дейности от специалното ползване на пътищата, освен ако е налице разрешение. Съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2011 г. на МРРБ извънгабаритните или тежките ППС могат да се движат с разрешително за преминаване по пътищата, отворени за обществено ползване, издадено от администрацията, управлявала пътя. С

разпоредбата на чл. 53, ал.1, т.2 от ЗП е предвидено да се наказват физическите лица нарушили разпоредбата на [чл. 26, ал. 2 от ЗП](#) или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности по движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Отговорността на водача в случая е ангажирана, тъй като без да има разрешително за преминаване по пътищата, той е осъществил движението на тежкото ППС, поради което като физическото лице носи отговорност по смисъла на чл. 53, ал.1, т. 2 от ЗП. Вмененото административно нарушение е извършено и доказано. Водачът на ППС е следвало да получи Разрешително за преминаване по пътищата, отворени за обществено ползване, издадено от администрацията, управляваща пътя и да заплати дължимите за това такси. Измерените параметри на ППС показват, че същото е тежко по смисъла на чл.3, т.2 от Наредба № 11/03. 07. 2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, за движението му се е изисквало разрешително, с каквото водачът на ППС не е разполагал.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административно - наказателното производство, които да възпрепятстват правото на защита. Описанието на нарушението в АУАН съответства на фактическия състав на вмененото нарушение, посочени са и нарушените прави норми. АУАН е подписан без възражение от водача на ППС, възражение не е подадено и по-късно, не е представено разрешително, нито водачът е твърдял да има издадено такова.

Налице е съответствие в правната квалификация, прецизирана в НП, което не е съществено процесуално нарушение. Съгласно чл. 53, а. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Не се установяват основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват типична за общия случай на нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП степен на обществена опасност на деянието, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение.

Настоящият състав намира обаче, че размерът на глобата не е съобразен с относимите към индивидуализацията на наказанието обстоятелства по чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. При определяне на наказанието, съгласно посочената разпоредба, наказващият орган е длъжен да определи такова в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение, след като съобрази тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване, смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, така че наложената административна санкция да изпълни предназначението си по чл. 12 от ЗАНН. Предвиденото в чл. 53, ал. 1 от ЗП административно наказание глоба е в размер от 1000 лв. до 5000 лв. Нарушението е извършено за първи път и от него няма допълнително настъпили вредни последици, не се е създадала реална или дори потенциална опасност за движението по републиканския път, както и до повреждане или износване на пътната инфраструктура, отговорността следва да бъде смекчена, като размерът на наказанието бъде определен в минималния, предвиден от закона размер, а именно 1000, 00 лв. /хиляда лева/.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София – град, X - ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 36/03. 01. 2024 г. по нахд № 3201/2023 г. на СРС, НО, 10 – ти състав И ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 8020/23. 01. 2023 г., издадено от началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, като НАМАЛЯВА размера на наложената глоба от 3500, 00 лв. /три хиляди и петстотин лева/ на 1000, 00 лв. /хиляда лева/

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.